

[Udenrigsministeren.]

ser, at de må være afgørende for den danske regerings holdning til, hvad man kan tilslutte sig som fælles standpunkt for EF.

Arentoft (FP):

Jeg vil blot ganske kort spørge udenrigsministeren: i det tilfælde, man får udvidet fiskerigrænserne væsentligt, er der så taget højde for danske fiskeres interesser i disse områder?

Udenrigsministeren (Guldberg):

Både ja og nej. I det omfang, hvor vi taler om de lukkede farvande, vil en sådan stærk udvidelse af fiskerigrænserne ikke ændre noget ved de nuværende forhold, fordi de 200 sømil går langt udover. Kommer vi til områderne omkring Færøerne og Grønland, vil altså både Færøerne og Grønland have visse interesser, for Grønland ret positive, for Færøerne dels positive, dels negative, fordi det betyder, at også andre landes territorium bliver udvidet.

Derfor kan jeg ikke give andet svar end det, der allerede lå i mit første svar, at vores linje — den, vi har bedst chance for at kunne holde, så alle interesser kan blive varetaget — nok bliver, at vi går ind for de brede zoner, men får dem knyttet til de lande, der har en særlig grund til det, eller i hvert tilfælde sikrer, at der bliver en orden i de lukkede farvande, hvor de danske fiskeriinteresser er særlig stærke.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse og om ændring af militær straffelov [af Tastesen m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 114) findes i tidenden sp. 5324, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 373).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Tastesen (S):

Et flertal i retsudvalget, herunder alle de 5 socialdemokratiske medlemmer, indstiller lovforslaget om en fuldstændig ophævelse af begrebet dødsstraf til folketingets vedtagelse. Jeg skal dog gøre opmærksom på, at enkelte medlemmer af den socialdemokratiske gruppe har en anden opfattelse end partiets repræsentanter i retsudvalget.

Som ventet er der et større mindretal, der modsætter sig lovforslagets gennemførelse. Mindre ventet er det særlige standpunkt, som hr. Poul Dam giver udtryk for i betænkningen, at det må anses for meningsløst at lovgive ud fra fredsidealer for en krigssituation, der i sig selv ligger uden for al lovlighed.

Hvis SF eller i hvert fald hr. Poul Dam har det standpunkt, at det er meningsløst at lovgive for en krigssituation, kan det efter min mening kun være en logisk konsekvens, at man stemmer for ophævelsen af straffelovtillægget af 1952, der helt givet er vedtaget af folketinget med sigte på en krigssituation.

Hvad angår den militære straffelov, som SF principielt er imod, skulle der vel ikke være større betænkelighed ved at stemme for ophævelsen af dødsstraffen her.

Jeg vil her ved anden behandling i øvrigt gøre opmærksom på et forhold, som hidtil synes at være upåagtet i debatten. Efter den militære straffelovs § 11, stk. 4, vil enhver idømt dødsstraf, der ikke er fuldbyrdet ved krigstilstandens ophør, omsættes til fængsel på livstid. Derimod er det således efter den civile straffelov, at vi må kunne forvente, at eventuel dødsstraf først idømmes efter krigstilstandens ophør og derefter fuldbyrdes. Denne forskelligartede virkning af de to love taler efter min mening også for en ophævelse af dødsstraffen, og lad mig igen erindre om den situation, der opstod efter den tyske besættelse, hvor der blev afsagt 78 dødsdomme, hvoraf de 46 blev fuldbyrdet. Retsopgøret kom derved til at vende den tunge ende nedad på den måde, at de, der udførte de rå handlinger, måtte af med livet, deres sager var lettest at vurdere ved retten, og i den første tid var der ligesom intet grundlag for benådning. Anderledes var det med hensyn til dem, som sad bag skrivebordene og gav ordrene til de rå forbrydelser. Deres sager var mere kompli-